

Dosarul nr. 2ra-1683/18

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Cantemir (jud: S.Caitaz)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: E.Dvurecenschii, N.Veleva, V.Movilă)

Î N C H E I E R E

3 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Irina Solonari (Volcova), reprezentată de avocatul Gheorghe Josu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Volcov împotriva Irinei Volcova cu privire la partajarea proprietății comune în devălmășie,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a admis apelul avocatului Serghei Rusev, în interesele lui Vasile Volcov, s-a casat hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir și s-a emis o nouă hotărâre, de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 14 noiembrie 2016, Vasile Volcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Irinei Volcova cu privire la partajarea proprietății comune în devălmășie.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în perioada 10 aprilie 2012-2 februarie 2016 s-a aflat în căsătorie cu pârâta.

Vasile Volcov a menționat că în timpul căsătoriei, la 26 martie 2014 a procurat automobilul de model „Mitsubishi Colt”, n/î XXXX, fabricat în anul 2003, care a fost înregistrat după Irina Volcova.

Reclamantul a susținut că, după desfacerea căsătoriei, și anume, în luna august 2016 a solicitat pârâtei, partajarea pe cale amiabilă a bunului mobil, însă aceasta din urmă a refuzat.

A mai remarcat că Irina Volcova a pus în vânzare automobilul pe diverse site-uri, la preț de 2 600 de euro, echivalentul a 57 733 de lei.

Vasile Volcov și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza art. 20, 25 și 26 Codul familiei și art. 371-373 ale Codului civil.

Reclamantul a solicitat partajarea proprietății comune în devălmășie, prin atribuirea lui Vasile Volcov a ½ din automobilul de model „Mitsubishi Colt”, n/î XXXX, fabricat în anul 2003, înregistrat după Irina Volcova, cu obligarea Irinei

Volcova să achite suma de 1 300 de euro, ce reprezintă ½ din valoarea bunului supus partajului.

Prin hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Volcov împotriva Irinei Volcova cu privire la partajarea proprietății comune în devălmășie, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 22 ianuarie 2018, Vasile Volcov a declarat apel împotriva hotărârii din 18 mai 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Cahul, a fost admis apelul avocatului Serghei Rusev, în interesele lui Vasile Volcov, a fost casată hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii depusă de Vasile Volcov. S-a partajat automobilul de model „Mitsubishi Colt”, n/î XXXX, fabricat în anul 2003, proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Vasile Volcov și Solonari (Volcova) Irina, prin atribuirea întregului bun Irinei Solonari (Volcova) și încasarea de la Irina Solonari (Volcova) în beneficiul lui Vasile Volcov a sultei bănești (valoarea a ½ cotă-parte din automobilul de model „Mitsubishi Colt”, n/î XXXX) în mărime de 1 300 de euro, în valută națională a RM, conform cursului oficial la momentul executării. S-a încasat de la Irina Solonari (Volcova) în beneficiul lui Vasile Volcov, cheltuielile de judecată în mărime de 3 475, 13 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 19, 20 alin. (5), 25 alin. (1), (3) și 26 alin. (1) ale Codului familiei, art. 361 alin. (2) 371 și 357 alin. (1), (3) ale Codului civil, care reglementează proprietatea comună în devălmășie a soților și regimul legal al bunurilor soților.

Curtea de Apel Cahul a evidențiat că Irina Volcova nu a probat momentul întreruperii relațiilor conjugale, precum și faptul că în perioada căsătoriei a dus gospodăria separat de Vasile Volcov, astfel că instanța de fond eronat a constatat că automobilul litigios, constituie proprietatea personală a Irinei Volcova.

Astfel, a conchis Colegiul că din materialele cauzei și declarațiile Irinei Volcova se denotă cu certitudine că la 15 martie 2014, ultima a vândut automobilul de model „Renault Clio” înregistrat după Vasile Volcov, în baza procurii eliberate de ultimul (f.d. 38, 41 verso), iar automobilul de model „Mitsubishi Colt” a fost procurat de Irina Volcova în ziua următoare, la 16 martie 2014, cu înregistrarea concomitentă la ÎS „CRIS Registru”, după aceasta. (f.d. 7)

Prin urmare, reieșind din circumstanțele cauzei se atestă că procurarea automobilului imediat în urma vânzării unui alt automobil demonstrează faptul că Irina Volcova a procurat acest automobil aflându-se în relațiile de căsătorie, în baza procurii eliberate de Vasile Volcov, prezumându-se acordul acestuia la înstrăinarea și procurarea automobilelor.

Mai mult ca atât, Colegiul a menționat că desfacerea căsătoriei prin intermediul OSC Leova nu exclude și nu-l privează pe Vasile Volcov de dreptul de a se adresa în instanța de judecată în vederea partajării proprietății comune, atât timp cât foștii soți, și-au exprimat acordul de a divorța pe cale amiabilă.

Ca urmare din cumulul celor expuse, Colegiul a conchis asupra partajării automobilului de model „Mitsubishi Colt”, n/î XXXX, prin atribuirea întregului bun Irinei Volcova și încasării de la ultima în beneficiul lui Vasile Volcov a valorii

bănești a ½ cotă-parte din bunul mobil litigios, or, Irina Volcova pretinde posesia și administrarea întregului bun, fapt confirmat de ultima la opunerea pretenției partajării bunului și plasării anunțului public privind înstrăinarea bunului.

La 21 iunie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Irina Solonari (Volcova), reprezentată de avocatul Gheorghe Josu, a declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Cahul.

În motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei în ordine de apel, au fost apreciate eronat circumstanțele cauzei și aplicată eronat legea.

Recurenta a reiterat că, la 10 aprilie 2012 a încheiat căsătoria cu Vasile Volcov, iar la 2 februarie 2016 de OSC Leova, căsătoria a fost desfăcută. Astfel că, la depunerea cererii de desfacere a căsătoriei, la 29 decembrie 2015, foștii soți au declarat că nu dețin avere comună, nu au copii minori și nici pretenții unul față de altul, asumându-și răspundere personală pentru cele menționate.

Recurenta a susținut că în cadrul ședințelor de judecată a demonstrat că automobilul de model „Mitsubishi Colt”, cu n/î XXXX, a fost procurat din mijloace proprii, după întreruperea relațiilor conjugale, iar în temeiul art. 230 alin. (5) Codul familiei, bunul respectiv poate fi declarat proprietate personală a ei, ceea ce s-a indicat în hotărârea primei instanțe.

Mai mult, prin declarația scrisă la OSC Leova se atestă faptul că la depunerea cererii de divorț, foștii soți nu au litigii referitor la partajul proprietății comune, astfel încât cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Volcov este neîntemeiată, or, bunul mobil dobândit, nu este supus regimului proprietății comune în devălmășie.

Irina Solonari (Volcova), reprezentată de avocatul Gheorghe Josu a considerat că instanța de apel incorect a ajuns la concluzia de a încasa suma de 1 300 de euro, or, o evaluare a bunului respectiv, precum și un act juridic care ar demonstra prețul acestuia, la materialele cauzei lipsesc.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 22 martie 2018.

Recurenta a recepționat decizia contestată la 31 mai 2018. (f.d. 80)

Astfel, recursul declarat la 21 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Irina Solonari (Volcova), reprezentată de avocatul Gheorghe Josu, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Irina Solonari (Volcova), reprezentată de avocatul Gheorghe Josu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Irina Solonari (Volcova), reprezentată de avocatul Gheorghe Josu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Irina Solonari (Volcova), reprezentată de avocatul Gheorghe Josu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva